

Certificate of Participation

This is to certify that

Vannak Sorn

Has participated with a paper entitled

New Paradigm and Methodology: Ecolinguistics Perspectives

at

the 2nd LSCIC International Conference held on March 26 - 27, 2021 at
the Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University, Thailand.

This conference was organized by the Faculty of Humanities and Social Sciences,
Mahasarakham University.

Nittaya Wannakit.

Associate Professor Dr. Nittaya Wannakit

Dean, Faculty of Humanities and Social Sciences, MSU Thailand

Prayuk Sriwilai

Associate Professor Dr. Prayuk Sriwilai

President of Mahasarakham University, Thailand

กระบวนทัศน์ใหม่และวิถีวิทยา: จากมุมมองภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ

New Paradigm and Methodology: Ecolinguistics Perspective

Vannak SORN¹

¹ Department of Thai and Oriental language, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Khmer Teacher at Mahasarakham University in Thailand

vannaksornmsu@gmail.com

Abstract

This academic paper is a new Paradigm and Methodology: Ecolinguistics perspectives as the follows: 1) introduction of the Ecolinguistics theory to study the relationship between language and the physical ecosystem, the significant elements of knowledge connecting language and ecology, an ecology turn relating to language to the environment, nature, and new paradigms of linguistics, developing linguistic theories looking at human beings not only part of society but also part of a larger ecology, independent livings with systematic coexistence, 2) language, discourse, ecology, and Ecolinguistic, and 3) concepts of Ecolinguistics analysis. The methodology of Ecolinguistics interacts with language and ecological diversity—the study of messages, road signs, billboards, analysis of messages related to the environment. The study of words in a language is related to the local environment. Studying language combinations surrounds students in multicultural schools and dialects in a geographic location and other diverse areas. The diversity arises from different perceptions of the concept of "ecology" and the concept of "interaction of other things" to the concept related to environmentalism. However, linguistics can be used to address environmental and ecological problems from climate change and the loss of biosecurity as well as an environmental justice. Therefore, this academic article is a study, analysis of concepts, Ecolinguistics theory, literature review and analysis of new language paradigms (linguistics paradigm) giving an importance to ecosystems and the current world of environment.

Keywords: New Paradigms, Methodology, Ecolinguistics

บทนำ

ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศเป็นสาขาใหม่ของภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศปรากฏชื่อครั้งแรก โดย Eniar Haugen (1972) ได้เสนอให้ใช้คำว่า “นิเวศภาษา” หรือ “language ecology” และมีนักภาษาศาสตร์หลายคนได้วิจัยค้นคว้าความสัมพันธ์ภาษา นิเวศวิทยา และสังคม ได้จัดตั้งสาขาวิชาภาษาศาสตร์เชิงนิเวศนี้ขึ้นมาเป็นสาขาใหม่ของภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศนั้นก็เป็นที่ยอมรับกันว่าภาษาเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมขนาดใหญ่ สิ่งแวดล้อมเหล่านั้นรวมไปถึงระบบนิเวศและภาษาที่ใช้สังคมใดสังคมหนึ่ง และภาษามีปฏิสัมพันธ์กับใจของพูดภาษาออกมาสิ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบนิเวศวิทยาที่ขนาดใหญ่แต่ละบุคคล เช่น สังคม ธรรมชาติมีปฏิสัมพันธ์กันและกันมีเครื่องใช้ต่าง ๆ อันที่แท้จริงแล้วก็เป็นการสนับสนุนจากนักภาษาศาสตร์ที่มีความสามารถท้าทายของภาษาในบริบทสังคมและนิเวศวิทยา เพื่อตอบสนองการคุกคามที่เกิดขึ้นใหม่ จากการทำลายสิ่งแวดล้อมเนื่องจากการเจริญเติบโตทางด้านเทคโนโลยีในสังคมปัจจุบัน (Dastenae, 2018:1-2)

การศึกษาภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ (Ecolinguistics “LE”) เป็นวิธีวิทยาทางภาษาที่มุ่งเน้นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับปัจจัยทางสังคม ภูมินิเวศ ภูมิประเทศ และวัฒนธรรมของผู้คน ซึ่งนาซ (Nash) ได้กล่าวว่าภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ (Linguistics ecology or Ecolinguistics “LE”) สามารถแบ่งออกเป็นสองประเด็น ประเด็นแรก เกี่ยวกับวาทกรรมวิเคราะห์ด้านสิ่งแวดล้อม “วาทกรรมวิจารณ์เชิงนิเวศ” (Ecocritical discourse) การศึกษาภาษาศาสตร์เชิงวิพากษ์ และนิเวศทางภาษาแนวคิดด้านสิ่งแวดล้อม (Environmentalism) ที่สอง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ กับระบบความคิดต่อสิ่งแวดล้อม โดยนำเสนอผ่านรูปแบบของภาษาพิจารณาจากสิ่งที่มนุษย์กล่าวถึงและความสัมพันธ์ระหว่างภาษาศาสตร์ การปรับตัวทางสภาพแวดล้อม ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศแบ่งเป็นสองกรอบแนวคิด กรอบแนวคิดแรกคือ การวิเคราะห์วาทกรรมธรรมชาติ การวิเคราะห์แบบนี้ เช่น การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงนิเวศ การวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ ในแง่ประเด็นนิเวศทางภาษา (language of ecology) และธรรมชาตินิยม (environmentalism) กรอบแนวคิดที่สองคือ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติทางจิตใจที่สะท้อนถึงการศึกษาคำศัพท์ทางไวยากรณ์ของผู้ที่พูดภาษาที่มีลักษณะอย่างไร ตลอดจนการใช้ภาษาและสิ่งแวดล้อมของผู้ใช้ภาษา ในประเด็นที่สองนี้เป็นการศึกษาของนิเวศของภาษาหรือภาษาเชิงนิเวศ (Nash, 2015:7)

กล่าวคือ ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศส่วนใหญ่เป็นการศึกษาระบบนิเวศ หรือเป็นการหันกลับสู่นิเวศ (ecology turn) หรือเป็นการหันกลับศึกษาเกี่ยวกับระบบนิเวศแบบวิทยาศาสตร์สังคมและจิตวิทยาเชิงนิเวศ (ecopsychology) สตรีนิยมเชิงนิเวศ (ecofeminism) การวิจารณ์เชิงนิเวศ (ecocriticism) บทกวีเชิงนิเวศ (ecopoetry) และนิเวศเชิงสังคม (ecosociology) ทั้งหมดนี้เป็นสาขาวิชาใหม่เหล่านี้ยอมรับว่าเป้าหมายของการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นจิตสำนึกของมนุษย์ ความสัมพันธ์ทางเพศ สังคม วรรณคดี การสื่อสาร

หรือภาษามีอิทธิพลต่อความรู้สึก ความคิดของมนุษย์และวิธีที่มนุษย์ปฏิบัติต่อระบบนิเวศที่ดำรงชีวิต มนุษยวิทยาเชิงนิเวศและสังคมศาสตร์ มุ่งเน้นการช่วยสร้างไม่เพียงแต่สังคมที่ยุติธรรมและให้เป็นธรรมมากขึ้น แต่รวมถึงสังคมที่ยั่งยืนซึ่งปกป้องรากฐานทางนิเวศวิทยาของพวกเขา ดังเช่นตัวอย่าง เช่น Glotfelty อธิบายว่า “งานเขียนเกี่ยวกับระบบนิเวศส่วนใหญ่มีแรงจูงใจร่วมกันอย่างไร การรับรู้ที่น่าเป็นกังวลว่า เราได้มาถึงขีดจำกัด ด้านสิ่งแวดล้อม และผลการกระทำของมนุษย์ทำลายระบบนิเวศ การช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานของโลก” (Arran Stibbe , 2019:447)

ดังนั้นบทความชิ้นนี้เป็นการศึกษากระบวนทัศน์ใหม่และวิถีวิทยา จากมุมมองภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ เพื่อตอบโจทว่า ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศมีความสำคัญอย่างไร มีบทบาทหน้าที่อย่างอย่างไร ในการนำเสนอภาพความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ มุมมองภาษาศาสตร์เชิงนิเวศได้อย่างไรบ้าง ผู้เขียนได้สำรวจข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอามานำเสนอเพื่อจะช่วยให้มองเห็นแนวทางและระเบียบวิธีการศึกษาต่อไป

1. ความเป็นมาของทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ

สมาคมภาษาศาสตร์เชิงนิเวศนานาชาติ (The International Ecolinguistics Association) ก่อตั้งโดยมีเครือข่ายนักวิจัยจำนวน 700 คนทั่วโลกเข้าในแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ (Ecolinguistics) ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศเพื่อศึกษาแสวงหาบทบาทหน้าที่ของภาษาในปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสัตว์ต่างๆ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ คือมีเป้าหมายสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ 1) เป้าหมายแรกคือการพัฒนาทฤษฎีภาษาศาสตร์ที่มองมนุษย์ไม่เพียงแต่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม แต่ยังเป็นส่วนหนึ่งของระบบนิเวศขนาดใหญ่สิ่งมีชีวิตต้องพึ่งพาอาศัยกัน 2) จุดมุ่งหมายที่สองคือการแสดงให้เห็นว่าภาษาศาสตร์สามารถใช้เพื่อแก้ไขปัญหาทางนิเวศวิทยาที่สำคัญได้อย่างไร (ecological issues) จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพไปจนถึงความยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม (Stibbe A. , 2016:15-16)

ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ เป็นการวิเคราะห์ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับบริบทที่เราอาศัยอยู่ โดยสันเรื่องเหล่านั้นจากมุมมองเชิงนิเวศวิทยา การต่อต้านการสร้างความเสี่ยงทางด้านสิ่งแวดล้อมและเพื่อศึกษาเรื่องราวใหม่ๆ อยู่รอบตัวที่อาศัยอยู่ Arran Stibbe ได้กล่าวว่า Ecolinguistics analyses language to reveal the stories we live by, judges those stories from an ecological perspective, resists damaging stories, and contributes to the search for new stories to live by (stibbe, 2015:202) การวิเคราะห์เรื่องราวจากมุมมองนิเวศวิทยา (ecological perspective) เป็นการวิเคราะห์เชิงปรัชญาเชิงนิเวศ (ecosophy) กรอบปรัชญาเชิงนิเวศคือมีคุณค่ามากเกี่ยวกับความคิดของมนุษย์ สัตว์ต่างๆ และความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เรื่องราวที่อาศัยอยู่ (stories we live by) คือเป็นเรื่องในความคิดของคนที่มีความแตกต่างกันผ่านสังคมและวัฒนธรรมและการกระทำของคนเหล่านั้น หน้าที่หลักของภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ เหมือนการศึกษาเรื่องราวที่อาศัยอยู่เช่นกันโดยมองผ่านมุมมองนิเวศวิทยา

แนวคิดนี้ “eco” (นิเวศ) ในภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ (ecolinguistics) ที่นี้หมายถึงคือความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนใน ชีวิตมนุษย์กับมนุษย์กลุ่มอื่น ๆ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ข้อเท็จจริงพูดถึงสิ่งที่ว่า ภาษาศาสตร์ ของภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ เป็นกรอบภาษาศาสตร์ หรือเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถนำเอาไปวิเคราะห์ ภาษา เพื่อเปิดเผยเรื่องพื้นฐานบริบทที่อาศัยอยู่ในสังคม และวัฒนธรรมให้ความเป็นธรรมกับธรรมชาติ แนวคิด “นิเวศวิทยา” ในภาษาศาสตร์กว้างมากขึ้น การวิเคราะห์เชิงปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรมวิเคราะห์ ภาษาศาสตร์มานุษยวิทยา ภาษาศาสตร์ด้านการวิจัยการสอนภาษา และสาขาภาษาศาสตร์อื่นๆ อีก มากมาย ที่ความสัมพันธ์กับนิเวศวิทยา เช่นความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางภาษา นอกจากนี้หัวข้อสำคัญเกี่ยวข้องความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม ถูกนำมาใช้ในขอบเขตของความกังวลทาง ภาษา ในช่วงต้นทศวรรษ 1990 แนวทางต่าง ๆ ทั้งหมดที่เชื่อมโยงเรื่องราวของภาษากับระบบนิเวศถูก นำมารวมกันและสร้างสาขาภาษาศาสตร์ที่หลากหลายซึ่งรวมเรียกว่าภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ (Alwin Fill, Peter Mühlhäusler, 2001:1-2)

การบรรยายเชิงนิเวศเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการเขียนด้านสิ่งแวดล้อมข้อความที่ ผ่านหลักการทางนิเวศวิทยาผ่านกลยุทธ์เชิงโวหารภาษาศาสตร์และความรู้ความเข้าใจ วาทกรรมเกี่ยวกับ วรรณคดีและสิ่งแวดล้อมพลวัตของการรับรู้สิ่งแวดล้อมและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับโลกรอบตัว พวกเขาในฐานะที่เป็นทางออกสำหรับปัญหามากมายของความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นจุดสนใจหลักของ ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศและเชิงนิเวศวิทยา จากมุมมองนี้วิกฤตการณ์ทางระบบนิเวศในปัจจุบันได้สร้าง ความคิดด้านสิ่งแวดล้อมและเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักถึงความรู้ที่เรามีในประเด็นนี้ (สิ่งที่เราต้องการ มากขึ้น) สิ่งทีพลังสร้างการคิดเชิงวิพากษ์สิ่งที่ปรารถนาและความตั้งใจของมนุษย์ กรอบนิเวศวิทยาทาง ภาษาศาสตร์ใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกันสำหรับการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างภาษามนุษย์เมื่ออธิบาย สภาพแวดล้อมเช่น “นิเวศวิทยาภาษา” หรือ “นิเวศวิทยาของภาษา” หรือ “นิเวศภาษาศาสตร์” แต่ โดยทั่วไปยอมรับว่าโลกทัศน์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับส่วนที่เหลือของชีวิตบนโลกมีสองลักษณะ มนุษย์ เป็นศูนย์กลาง (anthropocentric) คือ ธรรมชาติเหมือนเครื่องจักร และ biocentric (ธรรมชาติเหมือนแม่ (nature as mother)) โลกทัศน์แบบ biocentric เป็นชุดของความเชื่อสมมติฐานอคติหรืออุดมการณ์ที่วาง biosphere ไว้ที่จุดศูนย์กลางของชีวิตความคิดและความรู้สึกของบุคคล บทบาทของมนุษย์ในมุมมองโลก มนุษย์ที่โดดเด่นเหนือกว่าธรรมชาติและการมองเห็นธรรมชาติไปมากกว่า “เครื่องมือสำหรับมนุษย์” กระตุ้นให้เกิดชุดคำถามเช่น “มนุษย์มีผลกระทบต่อความยั่งยืนของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างไร?” และ “เราทำอะไรได้บ้าง?” (Soloshenko, 2015:6-7)

การศึกษาองค์ความรู้เชิงนิเวศของ Francesca Zunino ได้วิพากษ์วิจารณ์ภาษาศาสตร์เชิงอีกคน หนึ่งได้วิเคราะห์ไว้ในเรื่อง Greenspeak, Green Marketing, Greenwash: Greening Processes in Today's Global Communication เขาได้เสนอความคิดเห็นว่าภาษาสากลและกระบวนการของวาท กรรม “สีเขียว” (green) การนำเสนอมุมมองการเปลี่ยนแปลงผ่านภาษาสิ่งแวดล้อม (environmental language) เรียกว่า “Greenspeak” เริ่มตั้งแต่ 1970-1980 เพื่อเพิ่มอย่างรวดเร็วทาง “วาทกรรมสีเขียว”

(green discourse) และการเรียกร้องด้านสิ่งแวดล้อมในระดับที่แตกต่างกันไปจนมีการรุนแรงเช่น “Greenwash” และ “Green scam” ความจริงแล้วสังคมกำลังประสบปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น อย่าทวิคูณและการใช้เงินไขการหลกนักรักษ์สิ่งแวดล้อมและเงื่อนไขทางนิเวศวิทยาหลกกวากรรมและรูปภาพ การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นกระบวนการที่เรียกว่า “การทำให้เป็นสีเขียว” ของการสื่อสารมวลชนที่มีปรากฏการณ์ทางสังคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจที่ครอบคลุมภาษาทุกภาษาในยุโรป (greening up) นี่เป็นการสร้างคุณลักษณะและการขยายคำศัพท์ ภาษาศาสตร์ วาทศิลป์ (rhetorical) ความสับสน สัญลักษณ์ และการบรรยาย เช่น การใช้คำเต็มหน้าของ “eco” และ “bio” (นิเวศ กับ ชีวภาพ) เป็นการรวมกันของ คำคุณศัพท์ เช่น คำว่า “ความยั่งยืน” (sustainable) นิเวศวิทยา (ecology) สีเขียว (green) อินทรีย์ (organic) และคำอื่น ๆ เช่น คำอุปมาแบบเก่า-ใหม่ของภาพสีเขียว และวาทกรรมธรรมชาติ การวิเคราะห์ การวิเคราะห์ตรรกะเชิงสร้างสรรค์ และเชิงประยุกต์ จุดประสงค์สำคัญหลักสื่อสารและเศรษฐกิจเพื่อแสวงหาผลประโยชน์โดยรับแรงบันดาลใจจากความแตกต่างทางภาษาศาสตร์และวัฒนธรรมที่สร้างขึ้นมาจากการทำลายล้างทางสังคมและนิเวศวิทยาของโลก สังคม ethno-anthroposphere และ “natural being realm” (ชีวิตความเป็นธรรมชาติ) (ดิน โลก สถานที่ ภูมิทัศน์ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม นิเวศวิทยาและ ecosphere) ดังนั้น การวิเคราะห์มีจุดมูมมาของการปฏิรูปและระดับท้องถิ่นของแพรคซิส (praxis) ซึ่งเป็นผลประโยชน์ต่อสุขภาพโดยการรวมกันของธรรมชาติและวัฒนธรรมสามารถรวมกันเป็นวิสัยทัศน์หนึ่งเดียวของธรรมชาติและสังคมแพรคซิสได้ (Zunino, 2014:12-13) ส่วน Richard Alexander และ Arran Stibbe (2014) ได้นำเสนอประเด็นที่เกี่ยวกับนิเวศวิทยาภาษาศาสตร์ว่า เป็นการศึกษาผลกระทบของภาษาที่มีต่อความสัมพันธ์ การดำรงชีวิตของมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตชนิดอื่น ๆ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ มันเป็นแบบเชิงบรรทัดฐานต่อการรักษาความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ

Ecolinguistics is the study of the impact of language on the life-sustaining relationships among humans, other organisms and the physical environment. It is normatively orientated towards preserving relationships which sustain life.

(Richard Alexander, 2014:1-2)

2. ภาษา วาทกรรม และนิเวศวิทยา: นิเวศวิทยาทางภาษาศาสตร์

... every individuality (ie. Person, group, word, text, etc.) to exist in three relational dimensions: Intra relationality, inter-relationality and extra-relationality. Intra-relations are relations within the individuality. Inter-relations are between an individuality and other individualities of the same kind or species. Extra-relations are relations between an individuality and other individualities of other kinds or species.

(Bundsgaard, Steffensen, 2000)

การศึกษาเชิงนิเวศวิทยาแตกต่างกันไปในเรื่อง ความซับซ้อน ความครอบคลุม ความลึกของการวิเคราะห์และแรงจูงใจแต่ลักษณะทั่วไปบางอย่างของวิธีการเชิงนิเวศวิทยาสำหรับการวิเคราะห์วาทกรรมอธิบายไว้ดังนี้

1) การมุ่งเน้นที่วาทกรรมที่มีผลกระทบที่สำคัญไม่เพียง แต่เกี่ยวกับวิธีที่ผู้คนปฏิบัติต่อผู้อื่น แต่ยังรวมถึงวิธีที่พวกเขาปฏิบัติต่อระบบนิเวศขนาดใหญ่ที่ชีวิตต้องพึ่งพากันและกัน

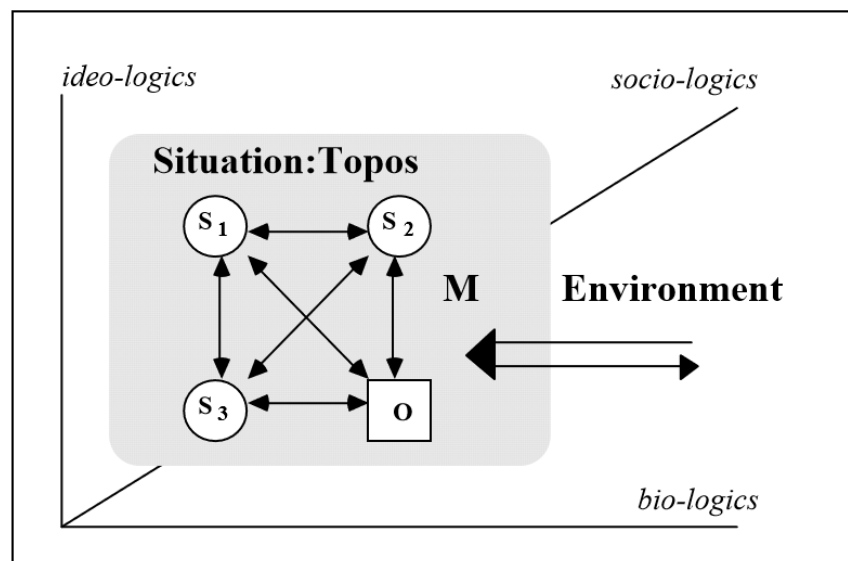
2) การวิเคราะห์วาทกรรมโดยการแสดงให้เห็นว่ากลุ่มของคุณสมบัติทางภาษามารวมกันในรูปแบบ "โลกทัศน์" (worldviews) หรือ "รหัสทางวัฒนธรรม" (cultural codes) รหัสทางวัฒนธรรมคือแพ็คเกจขนาดกะทัดรัดของค่านิยมที่ใช้ร่วมกันบรรทัดฐานจริยธรรมและความเชื่อทางสังคมสร้างขึ้นและสะท้อนถึง "สามัญสำนึก" (common sense) ของชุมชน ตัวอย่างเช่น รหัสที่แพร่หลายที่เห็นการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ไม่หยุดนิ่ง ทั้งที่เป็นไปได้และตามเป้าหมายที่พึงประสงค์สำหรับสังคมมนุษย์

3) เกณฑ์ที่โลกทัศน์ตัดสินโดยได้มาจากปรัชญาเชิงนิเวศ (Ecosophy) ที่ชัดเจนหรือโดยปริยาย (หรือปรัชญา) มีการแจ้งให้ทราบถึงความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์ ทั้งในเชิงวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิต (รวมถึงมนุษย์) ขึ้นอยู่กับการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตอื่นและสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อความอยู่รอดและความเจริญ

4) การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเผยและดึงความสนใจไปยังวาทกรรมที่ดูเหมือนจะทำลายระบบนิเวศ (เช่น การทำงานกับหลักการทางปรัชญา) หรืออีกทางหนึ่งเพื่อค้นหาและส่งเสริมวาทกรรมที่อาจช่วยปกป้องและรักษาสภาพที่สนับสนุนชีวิต (กล่าวคือสอดคล้องกับค่านิยมของปรัชญา)

5) การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในทางปฏิบัติโดยการสร้างความตระหนักในบทบาทของภาษาในการทำลายหรือการปกป้องระบบนิเวศการแจ้งนโยบาย แจ้งการพัฒนา การศึกษาหรือให้ความคิดที่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบตัวบทที่มีอยู่หรือสร้างข้อความใหม่ในอนาคต (Stibbe A., 2014: 9-10)

ความสมดุลระหว่างการศึกษาศาสตร์อย่างเป็นทางการและภาษาศาสตร์เชิงวิจารณ์รวมถึงการทบทวนวาทกรรมเชิงวิพากษ์ กลายเป็นตัวเลือกที่สำคัญสำหรับการจัดตำแหน่งของคนขายขอบ และผู้ถูกกดขี่รวมถึงขายขอบของภาษาท้องถิ่น และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีพื้นที่เป็นรูปแบบหนึ่งสำหรับการวิเคราะห์เชิงภาษาศาสตร์ในอนาคต ส่วนนี้อยู่บนพื้นฐานของปรัชญาที่อธิบายไว้ Stibbe ได้เสนออีกว่า การศึกษาศาสตร์เชิงนิเวศ ก็มีการวิเคราะห์หลายรูปแบบ เช่น 1) การให้ความสำคัญกับผู้คนอย่างกว้างขวางในการประเมินคุณค่าของมนุษย์และสายพันธุ์อื่น ๆ 2) ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ สปีชีส์ (สายพันธุ์อื่น) ไม่น่าจะถูกนำมาใช้ 3) ตระหนักถึงข้อ จำกัด ด้านสิ่งแวดล้อมดังนั้นจึงเรียกร้องให้ลดการบริโภคทั่วโลก 4) ตระหนักถึงความยุติธรรมทางสังคมดังนั้นจึงเรียกร้องให้มีการแจกจ่ายทรัพยากรเมื่อการบริโภครวมลดลงและ 5) ตระหนักว่าการอยู่รอดของมนุษย์ การมีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นๆ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

Bang and Døør (2000: 10): A Dialogue Model about the Three Dimensionality of Social Praxis

สำหรับ Bang และ Døør ได้กำหนดรูปแบบองค์ความรู้เชิงนิเวศเพื่ออธิบายระเบียบของสิ่งแวดล้อมภาษาว่า เป็นแบบจำลองมีสามมิติของสังคมแพรคซิส (social praxis) มิติสามประเภทได้แก่ ideo-logical, socio-logical และ bio-logical จุดประสงค์ทั้งสามมิตินี้คือ มิติแรกเกี่ยวข้องกับด้านจิตใจ ด้านสติปัญญา และด้านจิตใจ ประการที่สองรวมถึงคอลเลกชันของบุคคลตั้งแต่ครอบครัวซึ่งเป็นพื้นฐานของการจัดระเบียบทางสังคมเพื่อรวมถึงสมาชิกของพื้นที่ใกล้เคียงในชุมชน การพูดและสังคมทั้งหมด ประการสุดท้ายคือ “การสะสมทางชีวภาพ” และการอยู่ร่วมกันของมนุษย์กับสายพันธุ์อื่น (Bang, Døør, 2000:17-18)

สรุปคือการแก้ปัญหาที่สำคัญในหัวข้อควรจะพบในแนวทางสหวิทยาการมีเพียงวิธีการทางภาษาหรือวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัดเท่านั้นที่ไม่เพียงพอที่จะวิจัยโครงสร้างที่ซับซ้อนของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ ดังนั้นฉันจึงเสนอที่จะให้ความสำคัญกับสามประเด็นหลักซึ่งแต่ละภาคเน้นเฉพาะภาคส่วนของกรอบสหวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์จิตวิทยาความรู้ความเข้าใจและการศึกษาทางวัฒนธรรม 1) ชีวณตที่แสดงในการบรรยายเชิงนิเวศของวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน 2) ความหนาแน่นเชิงเปรียบเทียบ (เช่น การใช้อุปลักษณ์ การใช้ภาษาที่สื่อความหมายเชิงนิเวศ เช่น คำ ประโยค วลี เป็นต้น) และความหลากหลายในการกำหนดแนวความคิดเรื่องปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนิเวศวิทยาในการเขียนเชิงสิ่งแวดล้อม และ3) การประเมินทางจิตวิทยาของเรื่องเล่าเชิงนิเวศในสังคมในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

การศึกษาด้านภาษาศาสตร์เชิงนิเวศนั้นเป็นการศึกษาภาษาในสิ่งแวดล้อมที่ใช้ ดังนั้น การภาษาศาสตร์เชิงนิเวศเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ ไม่คาดว่ามีควมสัมพันธ์ภายใน ความสัมพันธ์ภายนอก และความสัมพันธ์กันและกันในของภาษาและสภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์เหล่านี้เป็นแนวคิดใหม่ แนวความคิดใหม่นี้ในแนวความคิดของภาษามนุษย์ในที่สุดก็นำไปสู่เกณฑ์ทางภาษาที่จะทับซ้อนกับด้านอื่น ๆ อีกมากมายที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางภาษา (Derni, 2008:20-21)

3. วิธีวิทยาภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ

แนวคิดการศึกษาภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดใหม่ของภาษาศาสตร์ ตามกรอบแนวคิดของ Stibbe ได้นิยามและขอเสนอแนะเรื่องภาษาศาสตร์เชิงนิเวศว่าเป็นให้ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา (language) และนิเวศวิทยา (ecology) เป็นวิธีวิทยามีความชัดเจนสำหรับการวิเคราะห์เป็นจุดยืนของนิเวศวิทยา (ecology stance) ของวาทกรรมผ่านการวิเคราะห์ภาษา รูปแบบการวิเคราะห์เชิงนิเวศนั้นเป็นการยึดตัวบทเป็นหลักและรูปแบบของเรื่องเล่า คำว่า “รูปแบบเรื่อง” (story form) เป็นชุดรูปแบบความคิดเรื่องที่แพร่กระจายสู่สังคม เรื่องคือไม่ใช่เรื่อง แต่เป็นประเภทของการ “เล่า” (narrative) โดยเริ่มต้นจาก การเปิดเรื่อง และปิดเรื่อง (opening and ending) เป็นรูปแบบข้อของตัวบทที่แสดงออกทางจิตใจของมนุษย์และรูปแบบอื่น ๆ “เล่า” ในความคิดของ Stibbe คือหมายถึง เรื่องราวที่อาศัยอยู่ของเรา (stories we live by) (Stibbe A, 2015:67-68)

บทความเรื่อง “The Study of Critical Eco-linguistic in Green Discourse” Prospective Eco-linguistic Analysis ของ Yommi Yuniawan เป็นการศึกษาเกี่ยวกับวาทกรรมสีเขียวโดยใช้กรอบแนวคิดวิเคราะห์ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ การวิเคราะห์แนวภาษาศาสตร์เชิงนิเวศคือการผสมผสานระหว่างภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ และวาทกรรมวิเคราะห์วาทกรรม โดยการวิเคราะห์ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศเก็บข้อมูลจากวาทกรรมสิ่งแวดล้อมและรูปแบบวาทกรรมต่าง ๆ เป็นอุดมการณ์ที่เกี่ยวกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ข้อมูลสำคัญในการวิเคราะห์ใช้ตัวบทวาทกรรมสีเขียว พรรณคดีสีเขียว โดยการวิเคราะห์ยึดตัวบทเป็นหลักที่ประยุกต์กับแนวคิดการวิเคราะห์ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ ผลที่ได้รับจากการวิเคราะห์ตัวบทวาทกรรมสีเขียว การใช้ภาษาในการเสนอภาพแทนเชิงอุดมการณ์ ภาพแทนทางสังคมวิทยา ภาพแทนเชิงความหมาย การศึกษานี้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์และการโฆษณาและสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชุมชน (Yommi Yunianwan, Fathur Rokhman, Rustono, Hari Bakti Mardikantoro, 2017:290)

วิธีวิทยาทางภาษาศาสตร์เชิงนิเวศของ Stibbe ปรากฏอยู่ 5 ระดับ ระดับแรกคือ เป็น “prototypical texts produced and used by a certain group in society” เป็นการผลิตตัวบทที่สอดคล้องกับกลุ่มมนุษย์ที่ใช้สังคม เช่น คู่มือเศรษฐกิจศาสตร์ คู่มืออุตสาหกรรม และการเขียนเกี่ยวกับธรรมชาติ (nature writing) ระดับที่สอง เป็นรูปแบบของการวิเคราะห์ทางภาษา (linguistic analysis) เกี่ยวข้องกับการเลือกใช้ภาษาทั้งภายในและภายนอกผ่านตัวบท เช่น ใช้อุปมาอุปไมย การใช้ภาพพจน์ สีสัน การนำเสนอชี้วัดในชนบทของผู้คนเกี่ยวกับธรรมชาติ ระบบนิเวศโดยการนำเสนอผ่านภาษา ระดับสาม คือรูปแบบทางภาษาที่ Arran Stibbe (2015:17-18) ได้พูดถึงเรื่องแนวความคิดรูปแบบเรื่อง (story form) ในการวิเคราะห์ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ (Ecolinguistics) เป็นกระบวนการวิเคราะห์ภาษา 8 ประเด็นได้แก่ 1) อุดมการณ์ (Ideology) 2) เฟรมหรือกรอบความหมาย (Framing) 3) อุปมาอุปไมย (Metaphor) 4) อัตลักษณ์ (Identity) 5) การประเมินค่า (Evaluation) 6) การสร้างสำนึก (Conviction) 7) การลบเลือน (Erasure) 8) แบบจำลอง (Salience) ระดับสี่ เรื่องราวถูกนำไปเปรียบเทียบระหว่างปรัชญาเชิงนิเวศ (ecosophy) กับ

ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศเพื่อตัดสินว่าวาทกรรมนั้นเป็นวาทกรรมการทำลาย หรือวาทกรรมที่สนับสนุนทางด้านสิ่งแวดล้อมหรือใหม่ และระดับที่หาคือบทบาทหน้าที่ประเทวาทกรรม ได้แก่วาทกรรมต่อต้านการทำลายวาทกรรมเพื่อการปรับปรุงหรือปรับแก้ และวาทกรรมการสนับสนุนหรือผลประโยชน์

สำหรับ Joshua Nash ได้เสนอความคิดเรื่องนิเวศในบทความ Placenames and Ecolinguistics: Some Consideration for Toponymists ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับชื่อสถานที่ต่าง ๆ โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงนิเวศมาวิเคราะห์ ชื่อสถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์เชิงนิเวศมากมาย ที่สะท้อนเห็นคำศัพท์ใช้การตั้งชื่อสถานที่ต่าง ๆ แม่น้ำ ป่าไม้ ดิน ธรรมชาติ ภูเขา ภูมิประเทศ หรือลักษณะทางภูมิศาสตร์ และสะท้อนวัฒนธรรมของคนในสังคมนั้นอีกด้วย เขาได้ย้่าว่าภาษาศาสตร์เชิงนิเวศนั้นแบ่งเป็นสองมิติคือ มิติแรกคือเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วาทกรรมสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงนิเวศ การวิเคราะห์ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ และมิติที่สองคือ มิติทางนิเวศทางภาษาเกี่ยวข้องกับบริบทสิ่งแวดล้อม มิติที่สองคือความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจของคนกับสิ่งแวดล้อมในการเลือกใช้คำศัพท์ทางไวยากรณ์ ที่คนเราเลือกใช้ การรับภาษาใหม่ของคนหรือการรับภาษาใหม่ในบริบทสิ่งแวดล้อมใหม่ ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศมีความสำคัญมากในการศึกษาชื่อสถานที่ เช่น วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม หรือเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ของชื่อสถานที่เหล่านั้น วิธีการวิเคราะห์เกี่ยวข้องกับชื่อสถานที่ Joshou Nash ได้แบ่งเป็น 5 ประเด็น ได้แก่ 1) คำศัพท์สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ใช้ภาษาเหล่านั้น การจำแนกประเภทคำศัพท์เกี่ยวกับวัตถุสิ่งของที่ใช้ในชุมชน 2) รูปแบบของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ของคำในการตั้งชื่อต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับชื่อคน ธรรมชาติ ป่าไม้ แม่น้ำ หนองน้ำ บึง ภูเขา และลักษณะภูมิประเทศทางกายภาพเป็นต้น 3) คำศัพท์เหมือนกันใช้สำหรับอธิบายลักษณะของผู้คนและชีวิตต่างๆ เช่น การอธิบายลักษณะของสัตว์ มนุษย์ ที่มีการเกี่ยวกับส่วนใดส่วนหนึ่งของธรรมชาติและทางกายมนุษย์ สัตว์ วัตถุสิ่งของต่างโดยการใชภาษา 4) คำศัพท์และไวยากรณ์สามารถแบ่งแยกสิ่งของเหล่านั้นได้ ความแตกต่างของชื่อและคำ และ 5) ภาษาเป็นความทรงจำในอดีตมีความสัมพันธ์ของมนุษย์และธรรมชาติ โดยใช้ภาษาเพื่อพรรณนาถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ วัฒนธรรมของคนแต่ละวัฒนธรรม ความเชื่อนำมาจเหนือธรรมชาติเป็นต้น (Nash, 2015:67-68)

สวนบทความเรื่อง Ecolinguistics: state of the art 1998 ได้กล่าวว่าภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ เป็นการศึกษาที่เกินโครงสร้างทางไวยากรณ์ ความหมาย จนถึงวัจปฏิบัติศาสตร์ เป็นทฤษฎีมีบทบาทอย่างมากในการวิเคราะห์ภาษาในแง่เชิงนิเวศวิทยา การแสวงหาความทางภาษาเชิงอุปักษ์ณ์ ส่วน Fill ได้เสนอระเบียบวิธีวิทยาของภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ 5 ประเด็นแก่ 1) การศึกษาแสวงหาทฤษฎีของภาษา 2) ศึกษากระบวนการของภาษาเช่นการตัวบท 3) ศึกษาเกี่ยวกับโลกภาษาเพื่อแก้ปัญหาเชิงนิเวศและสิ่งแวดล้อม 4) ศึกษาความแตกต่างกันของภาษา 5) การศึกษากฎระบบของภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน และการรับภาษาของเด็กและผู้ใหญ่ (Fill, 2001:51)

การวิเคราะห์ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ (Critical Ecolinguistics) แบ่งเป็น 2 ประเด็นได้แก่ การวิเคราะห์ระบบ (a system critical) และ การวิเคราะห์ตัวบท (text critical) การวิเคราะห์ระบบภาษาคำศัพท์ วาทศิลป์ อุปลักษณ์ อุดมการณ์ และระบบไวยากรณ์ เหมือนที่ M.A.K.Halliday กล่าวไว้ในความเรียง New ways of Meaning: The Challenge to Applied Linguistic ได้นำเสนอที่ในเวทีนานาชาติ Thessaloniki ประเทศ Greece บทความนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับตัวบทการเจริญเติบโต การเหยียดเพศหญิง ชนชั้น และสิ่งมีชีวิตสายพันธุ์อื่นที่ปรากฏในโครงสร้างคำศัพท์และโครงสร้างประโยคของภาษาเป็นต้น Halliday เป็นนักภาษาศาสตร์โครงสร้างนิยม ได้ให้นิยามว่า ภาษาเป็นผู้สร้างโลก (language construes the world) ทำให้มีความเข้มข้น ส่วน Whorfian ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของภาษาที่มีต่อความคิด ซึ่งเป็นอิทธิพลที่เห็นได้ชัดว่ามีความหลากหลายทางด้านภาษาศาสตร์เชิงนิเวศมากกว่าความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โลกกับระบบของภาษา (language world system) มาเปรียบเทียบกับระบบนิเวศ (ecosystem) Andrew Goatly ก็ได้อธิบายถึงเกี่ยวกับ Green Grammar and Grammatical Metaphor Goatly ได้เสนอว่าภาษาของเรามีกระบวนการวิวัฒนาการ มีการพัฒนาการอย่างมาก พยัญชนะ คำ ประโยค และโครงสร้างทาวไวยากรณ์ ซึ่งเป็นตัวแทนทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่มีการแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ ส่วนวาทกรรมวิจารณ์เชิงนิเวศ เป็นรูปแบบการศึกษาแบบใหม่ ศึกษาเกี่ยวกับการวิจารณ์เชิงนิเวศโดยมุ่งศึกษาตัวบท การเมืองสีเขียว หรือข้อความที่อธิบายถึงวาทกรรมสิ่งแวดล้อม ภาษาศาสตร์ทำหน้าที่ เป็นการนำเสนอความคิด การประกอบสร้างหมายทางของสภาพแวดล้อม ธรรมชาติ ในสื่อสารสาธารณะ หรือทางวิทยาศาสตร์มีความหมาย (เช่น การพูด หรือการเขียน) มีความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม (Jung, 2001:270)

การนำเสนอข้างต้น เป็นการศึกษาสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงนิเวศถือเป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป เข้าใจระเบียบวิธีการวิเคราะห์ภาษา วิธีการวิเคราะห์รูปแบบเรื่องราวเราอาศัยสิ่งอยู่รอบโลก เพราะว่าแนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงนิเวศยังไม่ปรากฏมีผู้วิจัยเอามาศึกษาในสาขาสารศาสตร์ การศึกษาเกี่ยวกับภาษาศาสตร์เชิงนิเวศมุ่งมานักศึกษานิเวศแบบดั้งเดิม โดยตั้งข้อสังเกตว่ามนุษย์เข้าใจธรรมชาติและใช้ภาษาปกกันธรรมชาติ และระบบความคิดความยั่งยืนของสายพันธุ์อื่น

จากการสำรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา วิเคราะห์วาทกรรมตามแนวภาษาศาสตร์เชิงนิเวศที่นำเสนอมาโดยสังเขป ทำให้เรามองเห็นถึงภาพรวมเกี่ยวกับวิธีการศึกษาและการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงนิเวศในรูปแบบต่าง ๆ วาทกรรมวิจารณ์เชิงนิเวศ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างธรรมชาติกับสิ่งแวดล้อม แนวคิดที่กว้าง ๆ นี่คือการผสมผสานใช้ร่วมกับทฤษฎีอื่น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความเป็นสหวิทยาการทั้งภาษาและวรรณคดี การวิจารณ์เชิงนิเวศ การศึกษากลวิธีทางภาษาและภาพแทนเชิงนิเวศที่ถูกใช้เพื่อสะท้อนเห็นถึงวาทกรรมหรือทัศนคติบางอย่างของมนุษย์ที่มีต่อโลกธรรมชาติ ภายใต้บริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ความสำคัญ คุณค่า หรือบทบาทของธรรมชาติได้เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสสังคมในยุคสมัยนั้น ๆ

สรุปผล

บทความเรื่องกระบวนการทัศน์ใหม่และวิถีวิทยา จากมุมมองภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ ทฤษฎีใหม่ของภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ ปรากฏขึ้นในฐานะสาขาใหม่ของภาษาศาสตร์ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ เป็นการรวบรวมทฤษฎีและระเบียบวิธีการวิเคราะห์ภาษาเป็นมุมมองใหม่หรือกระบวนการทัศน์ใหม่ของภาษาศาสตร์เชิงนิเวศที่ให้ความสนใจศึกษาภาษากับนิเวศวิทยา เพราะว่าภาษาศาสตร์เชิงนิเวศการบูรณาการ เป็นการศึกษาสหวิทยาการ เช่น การวิเคราะห์เชิงนิเวศ สตรีนิยมเชิงนิเวศ วรรณคดีสีเขียว จิตวิทยาสีเขียว นิเวศวิทยาสังคม ภาษาศาสตร์มีความจำเป็นประกอบสร้างความเป็นจริงของระบบนิเวศ ภาษาทำหน้าที่แทนความคิดทางด้านสิ่งแวดล้อม และการแก้ไขปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม การเรียกร้องให้มีความเป็นธรรมชาติต่อธรรมชาติที่ถูกทำลายจากฝีมือของมนุษย์ แนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศสามารถนำไปศึกษาประยุกต์ใช้ศึกษาได้หลายสาขาหลาย ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทางวรรณกรรม วรรณคดี คติชนวิทยา สิ่งแวดล้อม วรรณกรรมพื้นบ้าน หรือเรื่องเล่า ตำนาน ก็สามารถประยุกต์ใช้ทฤษฎีเป็นสหวิทยาการได้

เอกสารอ้างอิง

- Alena Soloshenko. (2015:6-7). *Language, Cognition and Culture in Eco-Narratives. Vienna: "East-West" Association for Advanced Studies.*
- Alwin Fill. (2001:51). *Ecolinguistics: state of the art 1998.* Alwin Fill Peter Mühlhäusler, *The Ecolinguistics Reader: language, Ecology and Environment.* New York: British Library Cataloguing in Publication Data.
- Alwin Fill, Peter Mühlhäusler. (2001:1-2). *The Ecolinguistics Reader: Language, Ecology and Environment .* London & New York : British Library Cataloguing in Publication Data .
- Ammaria Derni. (2008:20-21). *The Ecolinguistic Paradigm: An Integrationist Trend in Language Study . Language Society and Culture.*
- Stibbe A. (2015:202). *Ecolinguistics: language, ecology and the stories we live by .* New York : Routledge.
- _____. (2015:67-68). *Ecolinguistics Language, Ecology and the Stories We Live By.* New York: Routledge.
- _____. (12-15 April 2016:15-16). <http://ecolinguistics-association.org>. The International Ecolinguistics Association.
- Stibbe A, Alexander R. (2014:1-2). *From the Analysis of Ecological discourse to the Ecological Analysis of discourse . Language Sciences.*
- Bang, Døør. (2000:17-18). *Dialectical Ecolinguistics.* Denmark: University of Odense.

Francesca Zunino. (2014:12-13). Greenspeak, Green marketing, Greenwash. Greening Processes in Today's Mass Communication. Alwin Fill, *Talking about Nature and Culture: Words, Images and Discourses of language and Ecology*. Italy: University of Modena and Reggio Emilia.

Joshua Nash. (2015:67-68). Placenames and Ecolinguistics: Some Considerations for Toponymists . *Arbeiten aus Anglistik und Amerikanistik*.

Mahnaz Talebi Dastanaee. (2018:1-2). A Critical Review of Ecolinguistic Studies in Iran. *Language & Ecology*.

_____. (2014: 9-10). Ecolinguistics and Erasure: restoring the natural world to consciousness. *language and Society*.

_____. (2015:17-18). *Ecolinguistics: language, ecology and the stories we live by*. London and New York: Routledge.

_____. (2019:447). Critical discourse analysis and ecology. John E. Richardson John Flowerdew, *The Routledge Handbook of Critical Discourse Studies* . London: The Routledge.

Joshou Nash. (2015:7). Placenames and Ecolinguistics: Some Consdieration for Toponymists. *language Society and Culture*.

Jung, M. (2001:270). Ecological Critical of language . In A. F. Muhlhuasler, *The Ecolinguistics Reader: Language, Ecology and Environment*. New York: British Library Cataloging.

Tommi Yuniawan, Fathur Rokhman, Rustono, Hari Bakti Mardikantoro . (2017:291-300). The study of Critical Eco-linguistics in Green Discourse: Prospective Eco-linguistics. *HUMANIORA*.